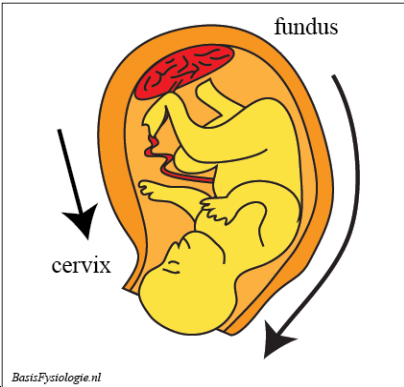
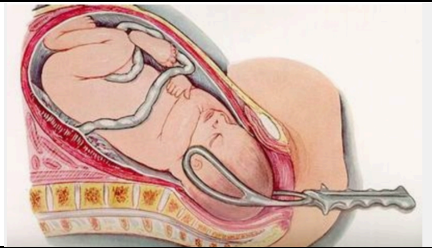

G.6.3. Bevalling

A. Geboorte!

1. Eindelijk komen we bij de allerlaatste fase van de zwangerschap; bevalling.	2. Het doel van de bevalling is eenvoudig; de foetus verlaat de baarmoeder en verhuist naar de buitenwereld waar dit individu eindelijk op zichzelf zal staan!
3. Dit proces (ook wel partus genoemd) wordt meestal aan het einde van de negen maanden zwangerschap in gang gezet door het aantal en de kracht van de baarmoedercontracties te vergroten.	4. Tijdens de zwangerschap heeft de baarmoeder, bestaande uit gladde spieren, zich heel stilgehouden, maar wordt, om onbekende redenen, actiever aan het einde van de zwangerschap.
5. De weeën worden geleidelijk sterker, komen vaker voor en worden helaas ook pijnlijker (buikkrampen) voor de moeder.	
6. Naarmate de bevalling vordert, begint de baarmoederhals zich te openen, waardoor de foetus in de cervix kan afdalen. Dit zal ook leiden tot een breuk in de vruchtzak, wat zal leiden tot de "water verlies".	7. Normaal gesproken zal de foetus met zijn hoofd eerst de baarmoederhals ingaan, waardoor de baarmoederhals geleidelijk uitzet tijdens de passage.
8. Maar soms wordt de foetus zijwaarts in de baarmoeder geplaatst, of met de voeten naar beneden. Dit heet een stuitzwangerschap.	9. Als dat het geval is, moet de baby 'herpositioneerd' worden door via de buikwand te manipuleren, maar als dat niet mogelijk is, moet een keizersnede worden overwogen.

B. Complicaties:

1. Zoals je kunt bedenken, is de partus niet eenvoudig. Het is eigenlijk een behoorlijk moeilijk proces, vooral voor de vrouw die aan het bevallen is.	2. Het verwijden van de baarmoederhals en de vagina en het 'duwen' van de foetus door het baarmoederhalskanaal is een uiterst forse gebeurtenis!
3. Gelukkig kunnen moeder en kind na de bevalling in de meeste gevallen weer gaan ademen en ontspannen na deze ingrijpende gebeurtenis.	4. Helaas verloopt de bevalling in sommige gevallen niet goed en ontstaan er complicaties die extra middelen en interventies vereisen.
5. De meest gebruikelijke hulpbron is het gebruik van een forceps (= tang) om het kind van de moeder los te maken.	6. Dit wordt gedaan wanneer de moeder niet genoeg kracht heeft om te 'duwen' of wanneer de toestand van de foetus verslechtert en een snelle bevalling vereist is.
7. Maar bij een bevalling met een tang is het noodzakelijk dat het foetushoofd al iets uit de vagina steekt, anders kan de tang niet worden aangebracht.	
8. Als een forceps niet kan worden toegepast, kan soms een vacuüm retractor worden gebruikt. Dat is een komvormig apparaatje dat aan het hoofd van de foetus kan worden bevestigd (door 'vacuüm') en vervolgens de foetus uit de baarmoederhals kan worden 'getrokken'.	9. Een andere procedure is een keizersnede waarbij de buikwand, onder narcose, en de baarmoeder van de moeder worden geopend en het kind via die opening 'eruit' wordt gehaald.
10. Er zijn talloze redenen waarom een keizersnede noodzakelijk kan zijn, zoals een te kleine baarmoederhals/vagina, foetale nood of medische problemen bij de moeder.	11. Een keizersnede is echter zo gemakkelijk geworden dat in sommige landen vrouwen hun toevlucht nemen tot een keizersnede in plaats van een vaginale bevalling om te voorkomen dat ze moeten bevallen; met andere woorden: <i>'te chic om te pushen!'</i>

12. Een andere procedure is episiotomie. Hier wordt een snee in de perineum gemaakt om de baarmoederhals te vergroten, waardoor het gebied waar de baby doorheen kan gaan groter wordt.	13. Zodra de baby geboren is, moet de episiotomie met hechtingen worden gesloten. (<i>Hé! Dit heb ik gedaan toen ik stage liep in de verloskunde!! Een prachtige ervaring</i>).
--	--

C. Na de bevalling:

1. Zodra het kind geboren is, vindt er weer een geboorte plaats; die van de placenta!	2. Dit gebeurt meestal automatisch ongeveer 15-30 minuten na de bevalling.
3. Tegelijkertijd moet de navelstreng worden doorgeknipt. Gelukkig is het snijden voor moeder en kind niet pijnlijk, omdat er geen zenuwen in de navelstreng zitten.	4. Vroeger gebeurde het doorknippen van de navelstreng onmiddellijk na de geboorte, maar de laatste tijd zijn er argumenten voor het uitstellen van het doorknippen van de navelstreng tot na de bevalling van de placenta. Door dit uitstel zou er meer bloed van de placenta naar de pasgeborene kunnen stromen.
5. Het resterende deel van het koord dat aan het geboren kind vastzit (een streng) zal geleidelijk uitdrogen, krimpen en eraf vallen, waardoor er een 'navel' (=de navel!) overblijft, zichtbaar voor de rest van zijn of haar leven.	